

Olv.: Jer 33,14-16 – 1Tessz 3,12-4,2 – Lk 21,25-28.34-36.
Krisztus második eljövetele

KOZMA IMRE OH ATYA SZENTMISÉJÉRŐL

Szentmise bevezetése

Kedves Testvérek!

Jézus Krisztus üzenete az, - és az egyház magáévá tette ezt az üzenetet - hogy lesz világvége és mindegyikünk esetében az életünknek is vége lesz. Nagy világvége, meg kis világvége, így is gondolhatunk erre. Most amikor egy új egyházi évet kezdünk, akkor az életünket szeretnénk lelkiismeretesen átvilágítani. A valóságot, a teremtet világot, az egyéni életünket, a közösségi életünket olyannak látni amilyen.

Nézzünk önmagunkba, vizsgáljuk meg lelkiismeretünket, bánjuk meg bűneinket, hogy általunk Isten országa formálódjon, alakuljon ebben a mulandó világban.

Szentbeszéd

Kedves Testvérek!

Karácsonyra készülünk. Jézus Krisztus példájára figyeljünk, vigyázzunk jobban a szívünkre, hiszen karácsonykor azt a titkot ünnepeljük, hogy

Isten szeret bennünket és értünk Emberré lett!

Az egész üdvösségígéretnek ez a lényege,
hogy az ember Isten teremtménye,
az Istennek mi fontosak vagyunk,
az Isten kezében tart bennünket, vigyáz ránk.
Isten azt akarja, hogy senki el ne vesszen közülünk.

Ennek egészen nagy műve az Ószövetség és az Újszövetség. Ezt az igazságot Isten *az Ószövetségben* azzal fejezi ki, hogy szövetséget köt egy néppel és ehhez a szövetséghez Isten mindig hűséges. *Az Újszövetségben* Jézus Krisztusban szövetséget köt minden emberrel és az Isten ehhez a szövetséghez mindig hűséges. Végeredményben minden rajtunk áll! Jézus Krisztus azt mondja, ha mi meg akarunk felelni ennek az isteni elvárásnak,

ha mi fel akarunk nőni a hűséges Istenhez, akkor nagyon vigyázzunk a szívünkre.

A szívünkben lakozik minden jó és minden rossz.
Amikor az ember a szívére vigyáz, akkor ez azt jelenti, hogy **éber!**
Ez azt jelenti, hogy az ember a valóságot olyannak látja, amilyen.
Nincsenek illúziói. Az embernek nagy kísértése,
hogy a valóságos világból az álmai világába menekül.

Az emberiség Krisztus születésének ünnepét a szeretet ünnepeként emlegeti. Legyünk különösképpen is éberek, mert az ember tévedésbe eshet és azt gondolhatja, hogy az egész

üdvösségtörténet nem más, mint az egyházi év követése. Az egyházi év, amely most kezdődik advent első vasárnapjával csak egy keretet jelent, amely figyelmeztet bennünket Krisztus misztériumára. Figyelmeztet bennünket a felelősségünkre.

***Felelősek vagyunk önmagunkért, világunkért, egymásért!
Isten azt akarja, hogy az ember ezt valósan,
a valóságnak megfelelően lássa, élje.***

A hívő gondolkodók állandóan arról beszélnek, hogy a karácsony több, mint egy olyan időszak, amikor az ember sokkal többet vásárol, mint máskor, mert úgy gondolja, hogy a szeretet ünnepe úgy ünnepli meg, hogy megajándékozza a másik embert. A keresztyén gondolkodók hangsúlyozzák, hogy az advent sokkal több, mint a vásárlás időszaka.

A mai újságban olvastam egy cikket: "Mégsem marad el a karácsony." - címmel. A kereskedők kétségbe vannak esve, mert ezen az adventen sokkal kevesebben vásárolnak majd, mint korábban. De mégsem marad el a karácsony, mert azért minden erőfeszítést megtesznek az emberek, hogy örömet szerezzenek. Ez valóban még nem az advent. Ugyanakkor legyen annyi engedmény a szívünkben, hogy Jézus Krisztus megjelenik ebben a nagyon emberi gondolkodásban is. Az ember amikor **ajándékot ad**, valamiképpen megfelel magáról és fontos neki a másik ember. Ebben az ajándékozásban benne van Jézus, lehet, hogy nagyon rejtőzködve, de benne van.

A keresztyén gondolkodók óvnak bennünket attól is, hogy az adventi időszak ne csupán a **népi szokások** és érzelmileg gazdag karácsonyi énekek világa legyen. Ebben is van igazság. De azért ezekben a népi szokásokban bent van a nép hite. Bent van a nép elkötelezettsége. Figyelmeztessenek csak bennünket, de azért sokkal többről van szó, hiszen mindenki a maga lelkében éli meg az Istennel való kapcsolatát.

Ez az időszak azért nagyon fontos, mert az ember elgondolkodhat ezen a nagy titkon, hogy Isten értünk Emberré lett, mert szeret bennünket, ezt hangsúlyozzuk. Vállalja a földet, vállal minket embereket és megható, hogy mindenek ellenére nem ábrándul ki se a világból, se belőlünk. A mindenkit kioktatóknak ezt jó lenne megjegyezni. Mennyire készítjük elő Isten eljövételét ebbe a világba? Ez a mi keresztyén küldetésünk. Elősegíteni az Isten eljövételét. Mindent megtenni felelősségteljesen azért, hogy Isten megjelenhessen ebben a világban.

***Megjelenhessen Isten a mi gondolkodásunkban,
a mi cselekedeteinkben, a mi elkötelezett életszemléletünkben.***

Mindezt az ember csak egy valós életszemlélet esetén munkálhatja, szolgálhatja. Ez a világ, amit Isten kezünkbe adott, amit formálhatunk, alakíthatunk, a mi otthonunk egy időre amíg élünk. Tegyük meg mindent, hogy igazi otthonunk legyen. Ne felejtsük el, hogy ez a világ igen sokszor kicsúszik a kezünk közül! Lehetnek akármilyen felfedezések, egyre többet megfelfedezhetünk a világ titkáiból, azért ez a világ néha megrázza magát és az ember áll tehetetlenül. Tudomásul veszi, hogy **a világ erői** nincsenek birtokában. Valahogy úgy, ahogy Jézus beszél az evangéliumban erről a világvégi rettenetről, az akkori idők képét használva. Olyan érzése van az embernek, mint mikor a háborgó tengeren ül egy lélekvesztőben. Tudomásul kell venni a modern embernek, a technika, a civilizáció emberének is, hogy ez a világ nincs teljes egészében az ő hatalma, az ő uralma alatt. Nézzük nagy tisztelettel mi emberek a teremtet világot!

Nézzük nagy tisztelettel magunkat, mindegyikünk a saját életét! Olyan gondolatok, vágyak, törekvések támadhatnak bennünk, amik még nekünk is idegenek, amik normális pillanatainkban elképzelhetetlenek. El ne higgyük azt, hogy kezünkben van az életünk. El ne higgyük azt, hogy teljes egészében kontrollálhatjuk az életünket. Törekszünk rá. A valós helyzettel legyünk tisztában.

Ha a társadalmat nézem: az emberi **társadalom** nem kiegyensúlyozott és sosem lesz az. Különösen a mi mostani modern társadalmunk nagyon farizeus. A legnagyobb veszedelmet az jelenti, hogy demokráciáról beszélünk és közben a demokrácia alapelveihez nem tudunk felnőni, külön-külön mindegyikünk adottságai miatt. Állandóan a gyerekeket, az időseket emlegetik és az ember lehetőségeit, mai szóval a versenyt, a szabad versenyt.

A gyerekek, az idősek és a verseny, ez a három a modern világ legtöbbet emlegetett szempontja, az összes hamisság ebben található meg. Fölháborodunk, hogy a világnak még vannak pontjai, ahol kicsiny **gyerekeket** dolgoztatnak. Gyermekmunkára hivatkozunk, farizeusi módon ezen méltatlankodunk, közben a gyerekeket nem engedjük megszületni. Akik megszülettek, azokról egyfolytában gyerekszegénységről beszélünk. Hol van itt a következetesség? Legyünk már egyszer becsületesek, tisztességesek, őszinték.

Az idősek helyzete, akiknek a szerepét, üzenetét oly sokat emlegetik és közben minden megszorítást a modern világ az idősek kárára tesz. Hol van itt a tisztességes gondolkodás? Azt lehetne mondani, meg akarnak tőlük szabadulni. Minél előbb menjenek ők már a másik világba. Legyünk már becsületesek!

A szabad **versenyről** nem is beszélve. Hol vannak az egyenlő feltételek? Sosem lesz meg. Hagyjuk már abba ezeket a szólásokat. Hol van a szegények lehetősége a versenyzésre azokkal... Miért hisszük el? Miért áztatjuk magunkat?

Testvérek!

Vizsgáljuk őszintén ezeket a kérdéseket. Ezekkel a kérdésekkel kapcsolatosan vizsgáljuk a szívünket. Hogyan állunk ezekhez a szívünkben? El ne nehezedjen a szívünk, amikor ezeket egyszerűen kikapcsoljuk. Minderről tudunk, de mintha kívülállóként néznénk a világot is, önmagunkat is és az emberi közösséget is. Ez az idei advent itt Magyarországon ebből a szempontból különösképpen is fontos.

Mit tehetünk azért, hogy megérkezessen Isten a világba?

Mennyire vagyunk érzékenyek a szegények gondja, baja iránt?

Mennyire vesszük észre az emberek helyzetét?

Mennyire vagyunk elkötelezettek a társadalom problémáinak megoldására?

Isten segítsen bennünket kegyelmével!

Isten segítsen akkor, amikor imádkozunk,

amikor a templomban összegyűlünk és bemutatjuk az Áldozatot.

Jézus Krisztus születésére, karácsony nagy titkára készülve ne felejtjük el, hogy

Istennek a világunkban kell megszületni.

De Isten csak a mi tetteinkben lehet jelenvaló a világban.

+ **A M E N** +

Imaszándék a Mi Atyánkhoz

Azért fontos a mi munkálkodásunk ebben a világban, mert a Világmindenséget Isten szeretete tartja egybe és ez csak akkor lehetséges, ha az Isten jelen van ebben a világban, mégpedig általunk. A zsidó felfogás szerint, amikor a szent város és a templom elpusztult, akkor vége a világnak. De már a zsidók is mondták azt, hogy van mentség, mert megmaradt

a szikla, amelyre épült a város. A szikla pedig az Isten. A mi újszövetségi gondolkodásunk, a sziklára szúrt kereszt szerint, a Golgota keresztje szerint Isten szeretete tartja össze a világot. Gondoljunk erre, ennek a szeretetnek vagyunk mi a követői és Isten segítségével jó esetben a megvalósítói. Ez a küldetésünk.

Mi Atyánk...

Könyörögjünk

Kérünk Istenünk, szolgáljon javunkra ez a közösségben bemutatott Áldozat, amellyel már mostani mulandó életünkben megtanítasz arra, hogy az égieket szeressük és az örökkévalókhoz ragaszkodjunk Krisztus, a mi Urunk által.

+ A M E N +

Szentmise befejezése

Kívánom a Testvéreknek, hogy kegyelmekben gazda advent kezdődjön el mindegyikünk életében. Legalább mi tudjuk azt és úgy tudjuk azt az igazságot megjeleníteni ebben a világban, hogy a mennyek országa egy új lehetőség a földön élő emberek számára. Hiszen a földi élet megkezdett örök élet azt jelenti, hogy azok az értékek, azok az igazságok érvényesüljenek és érvényesülnek, amelyekre mindegyikünk vágyik. Legyünk ennek a szemléletnek képviselői és megjelenítői akkor is, ha adott esetben ez hátrányt jelent konkrét egyéni életünkben, mert az igazság nem csak addig igazság, amíg a másakra kötelező, akkor is, amikor ránk és még akkor is, amikor ez hátrányt jelent, vagy megfeszülést.

+ Á L D Á S +